

Aan de staatssecretaris van Financiën
De heer E. Eerenberg BSc MSc
Postbus 20201
2500 EE DEN HAAG

Onze referentie

MvH/RvZ/ATR4507/2026-U059

Uw referentie

Datum

16 april 2026

Onderwerp

Wijziging van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011 en de Regeling loonbelasting- en premietabellen 1990

Geachte heer Eerenberg,

Op 31 maart 2026 is het wijziging 'Regeling van de Staatssecretaris van Financiën van (datum) tot wijziging van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011 en de Regeling loonbelasting- en premietabellen 1990' aan het Adviescollege toetsing regeldruk (ATR) voor advies voorgelegd. Er is voor dit voorstel ook een internetconsultatie van start gegaan. De reactietermijn eindigt op 28 april 2026.

Context

Aanleiding voor het voorstel is enerzijds de wens om een groep WIA-gerechtigden te compenseren voor in het verleden te laag vastgestelde uitkeringen, zonder nadelige fiscale gevolgen, en anderzijds de noodzaak om een ongelijke fiscale behandeling van via de werkgever betaalde UWV-uitkeringen te beëindigen. Het voorstel wordt ook ter internetconsultatie aangeboden.

Inhoud van het voorstel

De aanleiding voor dit voorstel is tweeledig en hangt samen met zowel herstel van onbedoelde benadeling als het wegnemen van een juridisch onhoudbare ongelijke behandeling.

In de eerste plaats is gebleken dat een groep WIA-gerechtigden in het verleden een te lage uitkering heeft ontvangen doordat het dagloon onjuist was vastgesteld. Als gevolg van een afname van kwaliteitscontroles bij het UWV zijn in de periode 2020–2024 veel fouten niet tijdig ontdekt. Wanneer zulke fouten later alsnog worden hersteld, wordt de uitkering in beginsel alleen voor de toekomst aangepast en vindt geen volledige nabetaling over het verleden plaats. Daardoor bleef een groep betrokkenen feitelijk financieel nadeel ondervinden van fouten die hun niet konden worden aangerekend. Met de introductie van een eenmalige vergoeding wordt be-

Contact:

Postbus 16228
2500 BE DEN HAAG

Bezoekadres: Rijnstraat 50
2515 XP DEN HAAG

info@atr-regeldruk.nl
www.adviescollegeregeldruk.nl

Tel: 070-310 86 66

oogd dat nadeel zoveel mogelijk te compenseren. Door deze vergoeding fiscaal als eindheffingsbestanddeel aan te wijzen, wordt bovendien voorkomen dat de ontvanger daarover zelf loon- of inkomstenbelasting en premie volksverzekeringen moet betalen. Ook beoogt het te voorkomen dat de vergoeding doorwerkt in het verzamelinkomen en daarmee gevolgen krijgt voor toeslagen en andere inkomensafhankelijke regelingen.

In de tweede plaats vormt de aanleiding voor het voorstel de huidige werking van de zogenoemde samenvoegbepaling bij UWV-uitkeringen die door tussenkomst van de werkgever worden uitbetaald. Onder de bestaande regels kan zo'n uitkering, wanneer zij samen met loon wordt betaald, voor de loonheffing worden behandeld als loon uit tegenwoordige dienstbetrekking. Daardoor kan in die gevallen ook arbeidskorting worden toegepast, terwijl dezelfde uitkering bij rechtstreekse betaling door het UWV in beginsel als loon uit vroegere dienstbetrekking geldt en dan niet voor arbeidskorting in aanmerking komt. Dit leidt ertoe dat het netto-inkomen van uitkeringsgerechtigden kan verschillen puur door de wijze van uitbetaling, dus niet door hun feitelijke inkomens- of arbeidspositie. Dat onderscheid is als ongerechtvaardigd aangemerkt.

Het voorstel beoogt deze ongelijke behandeling te beëindigen. De wijziging bewerkstelligt dat de samenvoegbepaling er niet langer toe leidt dat via de werkgever betaalde UWV-uitkeringen voor de arbeidskorting als loon uit tegenwoordige dienstbetrekking worden behandeld. Daarmee wordt het fiscale resultaat gelijkgetrokken met de situatie waarin het UWV rechtstreeks uitbetaalt. Tegelijkertijd blijft de samenvoegbepaling wel bestaan voor haar oorspronkelijke doel, namelijk het samentellen van loon en uitkering voor een juiste toepassing van de tariefstructuur. Het voorstel heeft dus enerzijds een herstellend karakter, doordat benadeling van WIA-gerechtigden fiscaal neutraal wordt gecompenseerd, en anderzijds een reparerend karakter, doordat een ongewenst en juridisch kwetsbaar onderscheid in de loonheffingen wordt weggenomen. De praktische consequentie daarvan is wel dat een groep werknemers met een via de werkgever betaalde uitkering er netto op achteruit kan gaan, terwijl werkgevers hun salarisadministratie hierop zullen moeten aanpassen door loon en uitkering voortaan afzonderlijk te verwerken.

Toetsingskader

ATR beoordeelt de regeldrukgevolgen aan de hand van het volgende toetsingskader:

1. Nuloptie (nut en noodzaak): is er een taak voor de overheid en is wetgeving het meest aangewezen instrument?
2. Zijn er minder belastende alternatieven mogelijk?
3. Is gekozen voor een uitvoeringswijze die werkbaar is voor de doelgroepen die de wetgeving moeten naleven?
4. Zijn de gevolgen voor de regeldruk volledig en juist in beeld gebracht?

1. Nut en noodzaak

De toelichting maakt het nut en de noodzaak van de voorgestelde wijzigingen voldoende inzichtelijk. Zij bevat zowel voor de eindheffing bij de eenmalige vergoeding correctie dagloon WIA een dragende motivering van het te adresseren probleem, het beoogde effect van de maatregel en de reden waarom voor deze oplossing is gekozen. De aanleiding voor de voorgestelde aanpassing van de samenvoegbepaling ligt in het arrest van de Hoge Raad van 15 november 2024, ECLI:NL:HR:2024:1657 (zaaknummer 23/01393). In die zaak stond centraal dat een WGA-uitkering die rechtstreeks door het UWV wordt betaald niet meetelt voor de arbeidskorting, terwijl

eenzelfde uitkering bij betaling via de werkgever door de werking van de samenvoegbepaling wel tot een hogere arbeidskorting kon leiden. De Hoge Raad oordeelde dat dit verschil in behandeling discriminatoir is, wat in de toelichting is opgenomen. Daarmee is de noodzaak van de regeling toereikend onderbouwd.

Het college heeft geen verdere opmerkingen over nut en noodzaak.

2. Minder belastende alternatieven

Een uitbreiding van het toepassingsbereik van de arbeidskorting is een alternatief voor deze wijziging, zodat ook over arbeidsongeschiktheidsuitkeringen die rechtstreeks door het UWV worden betaald arbeidskorting zou gelden. De toelichting verwerpt dat alternatief echter, omdat een inperking van de huidige reikwijdte volgens het kabinet beter past bij het doel van de arbeidskorting, namelijk het stimuleren van arbeidsparticipatie, en omdat uitbreiding volgens het kabinet nieuwe, moeilijk te rechtvaardigen verschillen zou kunnen oproepen tussen groepen uitkeringsgerechtigden.

Het voorstel heeft duidelijke financiële gevolgen voor de circa 11.000 werknemers die door de aanpassing van de samenvoegbepaling worden geraakt. Deze inkomenseffecten vallen als zodanig niet rechtstreeks binnen het toetsingskader van ATR, dat is gericht op de regeldrukeffecten van regelgeving. Niettemin raken zij wel aan de praktische uitvoerbaarheid en de ervaren lastendruk van het voorstel. Juist daarom is het van belang dat de overheid de betrokken werknemers tijdig, actief en begrijpelijk informeert over de financiële gevolgen van de maatregel. Niet duidelijk is waarom deze voorlichtingslast in overwegende mate bij de werkgevers wordt gelegd.

2.1 Het college adviseert dat de toelichting op de financiële impact op de werknemers niet bij de werkgevers neer te leggen. Het ministerie zou immers inzicht moeten hebben in de werknemers die worden geraakt door de maatregel.

3. Werkbaarheid

De voorgestelde aanpassing van de samenvoegbepaling heeft niet alleen fiscale gevolgen, maar raakt ook rechtstreeks de inrichting van salarissystemen. Werkgevers zullen loon en via hen uitbetaalde UWV-uitkeringen voortaan afzonderlijk moeten verwerken en aangeven, waar voorheen samenvoeging mogelijk was. Vooral voor werkgevers met werknemers die gedeeltelijk arbeidsongeschikt zijn en naast loon een WIA-uitkering ontvangen, roept dit de vraag op of de maatregel in de praktijk eenvoudig werkbaar is. Hoewel de toelichting de maatregel als uitvoerbaar aanmerkt en de regeldruk als beperkt kwalificeert, brengt de wijziging wel degelijk extra administratieve handelingen en systeemaanpassingen mee. Tegen die achtergrond kan worden vastgesteld dat de werkbaarheid voor deze werkgevers aandacht vraagt en dat de uitvoerbaarheid niet zonder meer gelijkstaat aan eenvoudige toepasbaarheid in de praktijk. Het is onduidelijk of de aanpassingskosten voor werkgevers zijn meegewogen.

3.1 Het college adviseert nader in te gaan of werkgevers veranderingen aan de loonadministratie en de gebruikte software nodig zijn, en zo ja inzichtelijk te maken welke kosten hieraan verbonden zijn.

4. Gevolgen regeldruk

Voor de introductie van de eindheffing voor de eenmalige vergoeding correctie dagloon WIA worden geen, althans slechts zeer beperkte, structurele administratieve lasten verwacht. Voor de aanpassing van de samenvoegbepaling is de regeldruk concreet gekwantificeerd: de maatregel raakt naar raming circa 11.000 belastingplichtigen. Werkgevers moeten per werknemer de wijziging in het loonheffingssystemen door de twee aparte inkomstenverhoudingen in te vullen in plaats van een gezamenlijke. Ook moeten werkgevers de medewerker informeren over de wijziging. Het ministerie raamt deze kosten op € 72,- per werknemer. Hierdoor bedraagt de incidentele regeldruk voor werkgevers ongeveer € 900.000,- mee voor aanpassing van loonheffingssystemen en interne processen, en leidt daarnaast tot structurele lasten van circa € 0,4 miljoen per jaar doordat loon en uitkering voortaan op aparte inkomstenverhoudingen moeten worden geadmistreerd en aangegeven. Daarmee bevat de toelichting zowel een kwalitatieve als een kwantitatieve onderbouwing van de regeldrukeffecten.

Het college heeft geen verdere opmerkingen over de regeldruk.

Dictum

Gelet op bovengenoemde bevindingen is het eindoordeel ten aanzien van dit voorstel:

Indienen / vaststellen nadat met de adviespunten rekening is gehouden.

Het college vertrouwt erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd over de uitkomsten van de toetsing. Indien u het voorstel verder in procedure brengt, gaat ATR ervanuit dat de toelichting per adviespunt duidelijk maakt op welke wijze rekening is gehouden met het ATR-advies. Aanvullend verzoekt het college u de gewijzigde versie van het voorstel aan ATR voor te leggen, zodat wij kunnen bepalen of een aanvullende zienswijze opportuun is.

In de verwachting u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd,

Hoogachtend,

W.g.

M.A. van Hees
Voorzitter

R.W. van Zijp
Secretaris